

1718. Meningen är, som jag tror
tycker, den, att den skapade menne-
skan anden affäll från sin egen ide
friheten. Det följes också af hela
tankegången: detta System, att men-
niskan själf förnekade sin (denn Gu-
damliga) viljan. hvilket är det
samma, allentid det är förut
visadt, att den menne-liga viljan
sammanslytes med den Gudamliga.
Just deruti består saken, att på-
förmärkt lita det Gudamliga
sammanslyta med det menne-liga
Ty Filosofen är ju Gudamlig!
1719. Men den skapade Anden, affäll
från sin egen ide friheten var icke
så farligt, ty genom speculation
har Filosofen återunnit sin pot-
lorada frihet, och här återigen Gu-
damlig, som förr. Blott deruti är
Filosofen, som jag tycker alie sig
sjelf, att han nu mena icke vill
erkänna sin subjectiva vilja, på
som sin egen vilja. Ty chur denna
Filosof säger, att det onda har sitt
ursprung i den subjectiva viljan, som
bestämmer sig fram Egen vilja, på
så man derför icke föreställa sig,
att den onda viljan är, Fil-

osom Egen "väsendliga" vilja, ty en
Anden Filosof har sagt, att
menne-skap har en vilja, som icke
är menne-skap Egen, (Petrilli) och
denna vilja är den subjectiva vil-
jan. Det måtte alltså gå derhän
att "den goda viljan är Filosofen
Egen väsendliga, Gudamliga vil-
ja, sattän den subjectiva viljan
bestämmer sig fram Egen vilja."
1719. Med den Egen viljan och
Egen viljan förhåller sig helt sin-
nelt fälmunda, att ingen den är
menne-skap Egen, ty båda des
sa vilja hafva sin Grund it
ett medvetet löst organ, som
här runder inflytande af den
ne fiendliga makter, denn
Helige Anden och den Onde
Anden. Den Helige Anden
är uphafuet till det goda, och
den Onde Anden är uphafuet
till det onda.
1720. menne-skap egen Ande
repulivet, det icke viljan
hörer, har ingen makt, att
regera it menne-skap, hjer